

הכנסת העשרים וחמש

יוזמים : חברי הכנסת אבי מעוז
לימור סון הר מלך

פ/25/6200

הצעת חוק מרשם האוכלוסין (תיקון – קביעת מינו של אדם בתיעוד ממשלתי – אמת), התשפ"ו–2025

1. תיקון סעיף 1 בחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה–1965¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1א), אחרי ההגדרה "יום לפי הלוח העברי" יבוא :
"מין" – נתון אובייקטיבי שהוא אחד מאלה :
(1) זכר ;
(2) נקבה ;".
2. תיקון סעיף 19ג בסעיף 19ג לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא :
"ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), הייתה ההודעה נוגעת לעניין מינו של אדם, יירשם השינוי רק אם עקב לידת האדם עם מצב של התמיינות מינית אחרת, בעת הרישום הראשוני נרשם מין השונה מהמין המבוקש על ידי האדם ; בסעיף קטן זה, "התמיינות מינית אחרת" – מצב מולד, בו לאדם אין מתאם זכרי או נקבי בין כל אחד מאלה :
(1) איברי מין ;
(2) איברי רבייה ;
(3) כרומוזומי מין."

דבר ה ס בר

מדינה דמוקרטית אינה יכולה לאפשר לבעלי שררה לכפות את עמדתם או את אמונתם על אחרים באמצעות תיעוד כוזב. מדינה יהודית אינה יכולה להתיר לכתות החותרות תחת בסיס הקיום האנושי באמצעות פירוד ופירוק של ההגדרה הראשונית של אדם בתנ"ך : "זכר ונקבה ברא אותם", להשחית את

¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

המידע שלה או את היאחזותה באמת האובייקטיבית והניתנת לחייו. בלי אמת, לא יכול להתקיים צדק. כשקבע המחוקק, בסעיף 2 של חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965 (להלן – חוק מרשם האוכלוסין), כי מינו של אדם ירשם בתעודת הזהות, הייתה האמת ברורה. זכר נרשם כזכר ונקבה כנקבה. כתות החותרות תחת הזהות החיבורית והאתוס הדמוקרטי החדירו בשנים האחרונות לשיח, ערעור על זהותו המינית של האדם באמצעות המושג "מגדר" שהפריד, לכאורה ובלי שום הצדקה מדעית בין המציאות הביולוגית של אדם והזהות המינית (או "המגדרית"). עתה, יכול אדם לכאורה לבחור לעצמו את מגדרו. גם אם נקבל את הטענה שבשונה ממין, "מגדר" הוא סובייקטיבי ונתון לבחירה, ונכבד את בחירתו של כל אדם לבחור לעצמו את זהותו המגדרית, אסור שתהיה לכך השפעה על זיהויו המיני. מין הוא ענין קטלוגי ברור, אובייקטיבי הניתן לבדיקה ואישוש חיצוניים, והוא המחייב מבחינת החוק. החוויה של אדם כבעל זהות מגדרית השונה ממינו היא סובייקטיבית. ההתחשבות בחוויה זו יכולה להיעשות על ידי כל פרט שרואה לנכון להתחשב בחוויה זו אך אינה יכולה להיכפות בחוק.

בשנת 1986 פורסם חוזר מנהל רפואה שהסדיר לראשונה את ביצועם של ניתוחים פלסטיים לשינוי המין המוצג של אדם בישראל. חוזר זה נחשב מהפכני בפתיחותו וניסה לתת מענה הולם לצרכיהם ולתפיסת זהותם המגדרית של אנשים שביקשו להראות כבני מין שלא נולדו לו. אבל אין שום ספק או מחלוקת על כך שגם מי שעוברים את העיקור וההשחתה הנדרשים כדי להראות כבני מין שלא נולדו לו, אינם משנים את המבנה הכרומוזומלי שלהם, אינם מסוגלים להתרבות כמו המין שלכאורה הם דומים לו יותר והם למעשה בריאים פחות, פיזיולוגית, משהיו לפני הניתוח.

הבלבול בין המונח "מגדר" שאפשר את השיח על הבחירה הסובייקטיבית, שאיננה משנה כלום מציאות הביולוגית, אפשר למשרד הבריאות לנפק תעודות ציבוריות שקריות כאילו אדם שינה את מינו, ובכך להשפיע על התיעוד במרשם האוכלוסין. בכך, חטאו הרופאים בישראל לשבועת הרופא היסודית ביותר: סור מרע. היפוקרטס דרש מרופאים שימנעו, בראש ובראשונה מנזק מכוון למטופליהם. תחת שינחו את המטופלים שלהם כיצד להסכין עם מגבלות המציאות הפיזיולוגית והביולוגית שלהם, כנהוג בטיפול בכל חריגה אחרת של מטופל ממגבלות המציאות, הקים משרד הבריאות "ועדה לשינוי מין" והעמיק את הפסיכוזה, תוך גרימת נזק פיזיולוגי עצום ל"מטופלים".

התעודות הציבוריות שהנפיקה "הוועדה לשינוי מין" שהקים משרד הבריאות למי שעברו ניתוח כזה – אינן משקפות אמת אלא משאלת לב. למרות זאת, כיוון שסעיף 19 לחוק מרשם האוכלוסין הקובע כי "שינוי בפרט רישום של תושב יירשם על פי מסמך שנמסר לפי הסעיפים 15 או 16 או על פי הודעה לפי סעיף 17 שהציגו יחד אתה תעודה ציבורית המעידה על השינוי", שונה תיעוד מינם בתעודת הזהות.

התיעוד השקרי בתעודת הזהות לא שינה את המציאות הפיזיולוגית האובייקטיבית של מי שנולדו גברים ומבקשים להיות נשים או להפך. הוא רק החדיר את תרבות השקר למערכת התיעוד של מדינת ישראל.

בשנת 2020 פרסם משרד הבריאות נוהל חדש (2020/6) ובו נקבע כי הוועדה לשינוי מגדר תוכל לאשר "שינוי מין" גם ללא ניתוח. גם ההחלטה הזו, מבוססת על ההנחה, משוללת כל בסיס מדעי או תצפיתי, שניתן בכלל לשנות את מין האדם. כאן, חטאו הרופאים גם לשפה בה עשו שימוש ומחקו סופית את ההבחנה בין מגדר ומין באופן שהפך את הגדרת מינו של האדם לחסר משמעות.

לאימוץ החלטה זו של משרד הבריאות, בלחץ בית המשפט העליון, שהתקבלה בלי דיון ציבורי ובלי תימוכין מדעיים לטענת היסוד – ולכן בחוסר סמכות משווע – לתוך מרשם האוכלוסין של מדינת ישראל, יש משמעויות שליליות רבות מבחינה כלכלית וחברתית.

רישום גברים כנשים מאפשר להם להתחזות כנשים, ולנצל לרעה הקלות שמקבלות נשים בשל ההבדלים הפיזיולוגיים בינן ובין גברים (גיוס לצה"ל, פנסיה, קבלת נקודות זכות במס הכנסה ועוד). חמור מכך, היא מייצרת לנשים סכנה במקומות בהם נקבעה הפרדה על בסיס מין בדיוק בגלל פגיעותן במקומות אלו (בתי כלא, מלתחות, שירותים).

אפילו אם הייתה אמת בטענה ש"טיפולים" שמקבלים מי שסובלים מדיספוריה מגדרית ולרישומם כבני מין שאינם שייכים לו, מקלים את מצוקתם, אסור שההקלה הזו תבוא על חשבונה של אמירת האמת וודאי שלא על חשבונם של ציבורים עצומים, שההגנות עליהם מבוססות על ההבחנה המדעית בין המינים. אין חולק על כך שמדובר בתופעה אנושית מאתגרת ולא בריאה. אסור שישראל תיפול לנרמול ועידוד של התנסויות של נערים ונערות בתחום הזה. השלכת הניסויים בגיל העשרה על גופם של המתנסים לא הפיכה ויכולתם להבין את הנזק שהם גורמים לעצמם – מוגבלת. הגדלת קבוצת הסיכון לנזק הזה, שבשם מניעתו מוצדקת מלכתחילה הפגיעה בבריאותם והשקר בתיעוד, היא מעשה שלא יעשה.

מטרת הצעת החוק היא לקבוע באופן ברור שהתיעוד בישראל מבוסס על אמירת האמת וכי האמת היא שמינו של אדם הוא תופעה ביולוגית אובייקטיבית וניתנת למדידה במנותק מתחושותיו הסובייקטיביות.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ח בתשרי התשפ"ו (20.10.2025)